

Telt Elke Mening- Elke Mening Telt.

MOEDERS EN PSYCHIATERS.

De mening van moeders telt niet!

Als moeders naar de dokter rennen willen ze weten wat er met hun kind aan de hand is. Ze willen een snelle diagnose en hulp!

In de somatische gezondheidszorg worden kosten nog moeite gespaard om zo snel mogelijk een diagnose te kunnen stellen. De zuigelingenzorg is een oud en prachtig voorbeeld.

Ook een mooi voorbeeld is de bus die jaarlijks door het land trekt waar vrouwen hun borsten kunnen laten doorlichten om knobbeltjes of afwijkingen te laten opsporen om zo op de snelste manier borstkanker te kunnen signaleren en behandelen.

Dit gebeurt met zoveel zorg en controle dat het een indrukwekkend voorbeeld is van medische zorg.

Het lezen van de foto's is zelfs nog onderwerp van controle!

Dat blijkt uit een bericht waarin gebleken is dat vrouwelijke verpleegkundigen vaardiger zijn in het lezen van de foto's dan de betrokken mannelijke artsen.

Wat een precisie en verantwoordelijkheid spreekt er uit deze conclusies.

Het maakt mij warm van dankbaarheid, want sterven door borstkanker is een wreed lot.

Nog een voorbeeld van somatische betrokkenheid bij het opsporen van een akelige ziekte.

Manneke Pis in Brussel druppelt één dag per jaar om mannen te attenderen op de mogelijkheid van prostaatkanker. Advies, ga naar de dokter!

Gebruik je gezonde verstand.

Dit is een vreemde opmerking in de wereld van de psychiatrie.

Daar gelden andere regels. Onbegrijpelijke Nederlandse wettelijke regels.

De psychiaters in Nederland houden zich daaraan, leggen zich daar bij neer.

Ik ken een heleboel psychiaters en sommigen zou ik wijze mensen durven noemen.

Wijs, maar niet dapper en ook niet solidair in vechten tegen de regels.

Waar gaat het om? Het gaat om schizofrenie.

Schizofrenie is een eeuwenoude, wereldwijd voorkomende hersenziekte, geen kanker of tbc, maar een hersenziekte. Gemiddeld lijden één op de honderd mensen er aan.

Het breekt meestal uit tussen 16 en 26 jaar in de vorm van een psychose, een toestand van verwardheid, achterdocht, slapeloosheid, intense angsten, hallucinaties, stemmen in het hoofd, soms agressie.

Onvoorspelbaar gedrag, een soort dementie á lá minute.

De confrontatie met deze tot dan toe onbekende toestand is voor de naaste omgeving en de patiënt letterlijk niet te bevatten.

Drank, drugs, hersentumor wat is er aan de hand?

Zullen we het nog even aanzien? Het is eigenlijk te erg om mee naar buiten te treden?

De politie, de huisarts bellen? Wat moeten de moeders, partners doen?

Waar zijn uithangborden? Waar de voorlichtingsprogramma's?

BIJ EEN TOESTAND VAN VERWARDHEID, BEL DE PSYCHIATER! TEL;???????

Ook in de psychiatrie willen moeders een snelle diagnose!

Een veel voorkomende situatie is eigenlijk die van een verwarde agressieve jongeman die de TV het raam uitgooit. De moeder van deze patiënt heeft mazzel.

Iedereen begrijpt de verbijsterde familieleden en de politie herkent dit gedrag en als je geluk hebt komt er een IBS, een In Bewaring Stelling en gaat de jongeman gedwongen naar een psychiatrische kliniek.

(Gedwongen, onbegrepen, zonder vader en moeder, in een isoleercel.)

Met deze berichten staan de kranten al twintig jaar vol. Maar wat als je kind alleen maar stil en angstig is?

Waar blijven de psychiaters, de opgeleide mensenkenners? Waarom kan er niet meteen een psychiater naar de plek van de verwarde persoon om een diagnose te stellen, voorlichting te geven, medicijnen aan te bieden of om een opname te regelen.

Vanwege de verwarring, de psychose, wil de patiënt vaak niet meewerken en is een gedwongen opname aan de orde. Die is aan regels gebonden en om daar aan te voldoen moet er een gevaar zijn. (Die regels staan in de BOPZ (Bijzondere Opname Psychiatrische Ziekenhuizen.) Over de ernst van het gevaar is men het zelden eens en dan gebeurt er niets.

De moeder staat alleen in het gevoel dat er iets gigantisch mis is!

Moeders die dit vaker bij de hand hebben gehad, ervaringsdeskundigen, weten dat een psychotisch mens zich zeker een uur normaal kan gedragen, dus die hulpverlener moet langer dan een uur blijven om de ernst van de situatie te kunnen constateren. Dat gebeurt zelden.

Waarom telt dat inzicht, die mening van de moeders niet?

Dat negeren van dat "moederlijke inzicht" heeft zelfs sommige moeders hun leven gekost.

Dezelfde moeders, die hun kinderen tientallen jaren begeleid hebben, liefgehad en verzorgd, iedere dag.

In de adolescentie is de maat vol. Moeder kan haar kennis niet meer gebruiken, alles moet anders.
Als 21 bent ben je volwassen. Volgens de wet heb je recht op privacy en op zelfbeschikking enz. enz.
Helaas, de eerste psychose breekt meestal uit tussen de 16 en 26 jaar.
In het AMC hebben ze niet voor niks een adolescentenkliniek in de afdeling psychiatrie.
De ziekte is in aanleg al aanwezig en een stress -situatie zal de doorbraak vaak mogelijk maken.
Als de psychiater, de mensenkenner bij uitstek, aan de nieuwe patiënt vraagt, let wel!, hij vraagt aan iemand die volgens de DSM-1V-TR (Diagnostic and Statistical Manual) wilsonbekwaam is, of hij de ouders mag waarschuwen, zegt deze patiënt meestal neen.
Daar zijn begrijpelijke verklaringen voor.
Ten eerste: "Mijn ouders, (meestal moeder), hebben mij naar de kliniek gebracht. Met mij was niets aan de hand. In de kliniek heb ik een prik gekregen en toen ben ik ziek geworden". Deze visie kan een lang leven leiden.
Ten tweede:" Ik ben op een leeftijd dat ik mijn eigen beslissingen neem, dus neen."
Ten derde: "Mijn ouders, vooral mijn moeder was in tranen,ze kunnen er niet tegen, laat ze er maar buiten"
Ten vierde:" Ik wil het niet! " (eigenlijk zou ik moeten zeggen,ik durf geen neen te zeggen of ik kán het niet aan, maar neen zeggen klinkt sterker).
De opgeleide mensenkenner houdt zich aan de wet. De moeder wordt buiten gesloten .Zijn mening telt.
Hij zou een beroep op de wettelijke instelling: goed hulpverlenerschap kunnen doen, maar dat betekent verantwoording afleggen, misschien wel voor het medisch tuchtcollege.
U begrijpt het al, de kennis die er bij het mensenmoederdier beschikbaar is wordt niet gebruikt maar buitengesloten. Haar mening telt niet.
Dit geeft een mateloos gevoel van machteloosheid dat zijn weerga niet kent.
Het is niet voor niks dat tweederde van de zeventuizend leden die de familievereniging Ypsilon telt bestaat uit moeders.
Ypsilon is een vereniging van familieleden en naastbetrokkenen van mensen die aan schizofrenie lijden.
Moeders kennen hun kinderen vanuit die overlevingsdrift en door er jaren voor te zorgen. Als daar al wat mis mee lijkt, dan zou ik als opgeleide mensenkenner dat in eerste instantie willen bestuderen.
Heeft deze patiënt een goed functionerende moeder gehad? Wat was de rol van de vader?
Zijn er vergelijkbare verschijnselen bij de broers en zussen die dezelfde soort opvoeding hebben gehad?
Om een mens die psychotisch is toch nog te leren kennen is deze informatie toch van levensbelang?
Ik zou alle mogelijke interesse en zorg voor die achtergrond hebben.
Ik begrijp niet hoe de psychiatrie deze kloof niet ziet!
Het is alsof de psychotische patiënt wordt ingelijfd in de psychiatrie, hij is van ons, iedereen blijft er af!
Ik weet wel dat de anti-psychotische medicijnen de symptomen soms doen verdwijnen, maar de psychiaters weten dat de kans op herhaalde psychoses groot is en dat je na vijf jaar kunt inschatten hoe ernstig deze ongeneeslijke ziekte voor deze persoon zal zijn.
Durven de opgeleide mensenkenners de confrontatie niet aan met de razende moeders??
Moeders en psychiaters, elke mening telt- telt elke mening?

Grietje.Santing
Netty Smit